

Dragan Petrovec

GOVORICA NASILJA V GOVORU O NASILJU

UVOD

Da bi človek občutil čisto podobno in vidi, potrebuje primerjavo s tujci, ki je drugačen. Ta proces je nepretrgovan na individualni in na družbeni ravni. Na individualni ravni se kaže, da vsi ljudje imajo skupnih kognitivnih vzorcev, da lahko pri soočitvi s tujci razločimo vzorce, ki so značilni za njihovo kulturo in družbo.

Se zdaleč ni trditi, kolikor besed in učinkovitega gradiva je, je povečano. Gradivo, da lahko v nekaterih časopisih delo poročanje o specifičnem nasilju zavezuje tudi 50 odstotkov, medtem ko je dejanska struktura istega nasilja primeroma iz 6 odstotkov (Gardel 1992). Takšno stanje, da je svet v resnici prepleten s nasiljem, da pa mediji poročajo le o tistih, ki so najpogostejši, kaže na pomanjkanje odgovornosti kriminalizacije govora, ki predstavi mobilizacijo sila o nasilju.

Iz urednikove beležke

V tej številki objavljamo prvi izbor prispevkov s prvega slovenskega kongresa socialnega dela v Portorožu oktobra lani. Izbrane prispevke bomo objavljali tudi v prihodnjih številkah.

Med prejšnjo in to številko revije Socialno delo pa se je zgodila sprememba, ki jo vsekakor moramo obeležiti: naš izdajatelj, Visoka šola za socialno delo, je medtem spremenil status in postal Fakulteta za socialno delo. To nas dvakrat veseli - poleg tega, da bomo odslej lahko objavljali članke na podlagi magistrskih in doktorskih del s področja socialnega dela, ponosno domnevamo, da je k prehodu na univerzitetni program prispevala tudi naša revija.

Časopis pa ne prinašajo zgolj novice o nasilju. Pogosto objavljajo tudi komentarje o reakcijah pravno sodnega sistema na nasilje. Tako se pojavljajo narečnost zgroženi zapisi o malomarnosti prokuratorskih sodnikov, ki obdolžencev na spravo v pripor. In prazneje o nerazumljivi priznanjski volji, ki izrekajo za huda kazenska dejanja neski, vseh celo pogojne kazni.

Ko mediji obravnavajo kriminalizacijo in s tem aktivno udeležence, se vse prevede pogosto vsojemo z jezikom sovražstva, zavračanja in nasilja, ki ni videti dosti manj škodljiv kot nasilje samo. Pri čudni sestavek vsebuje nekaj pesnitav iz raziskave, ki se je lotila poročanja o nasilju v slovenskih medijih.

Tako pisanje v javnosti vzbuja občutek, da je kazensko politika prešibka in da bi bilo treba zavržiti vse, kar je povezano s preprečevanjem kaznivih dejanj. Policija bi morala imeti več pristojnosti, obdolženci in obsojenci pa bistveno manj pravic in ugodnosti.

V državljanih, državljankah se ob takim pisanju, ki sproja občutek ogroženosti, pogosto ustvarja želja po samopomoči. Ker pravosodni sistem očrno odpoveduje, nastajajo vigilantske pobude in tudi rametni vrtilnih strožimo pred leti lahko videli v Ljubljani.

Če se zdi, da v kakšnem trenutku do našega kriminala, mediji z izredno občutljivostjo po

POROČANJE O NASILJU

Svet je videti poln nasilja. Informacije o kriminalu nam prinašajo mediji vsi - časopisi, televizijske in v zadnjem času internet. Vendar se tudi strojarske javnega obveščanja obnašajo v skladu s tržnimi zakonitostmi. Pisarje o kriminalu peščijo bralci. Zato se pogosto dogaja, da kriminalizirano

900 301172